

Mál nr. 178/2015**M og
vátryggingafélagið V v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A og
v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar B.****Árekstur á Siglufjarðarvegi í Akrahreppi hinn 26.8.2014.****Gögn.**

1. Málskot, móttakið 3.5.2015, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf V, dags. 21.5.2015, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

A var ekið á eftir B norður Siglufjarðarveg. Er A var ekið áleiðis fram úr B varð árekstur með bifreiðunum. Samkvæmt því sem fram kemur í lögregluskýrslu um atvikið voru vegmerkingar með þeim hætti að framúrakstur var heimill á árekstrarstað. Á vettvangi var ekki unnt að sjá ummerki á veginum um staðsetningu bifreiðanna þegar áreksturinn varð. Ákoma var á hjólboga hægra afturhjól á A og þar við. Skemmdir voru á vinstra frambretti og framhurð B.

Ökumaður A kvað B hafa verið ekið á 60-70 km hraða á klst. Þegar hann taldi öruggt hafi hann ekið áleiðis fram úr B og gefið um það stefnumerki. Hafi vinstri hjól B þá verið við miðju vegarins. Er hann hafi verið samhliða B hafi B færst til vinstri og nálgast A. Hafi hann þá reynt að færa A eins langt til vinstri og unnt var án þess að aka út af, en vinstri hjól A hafi verið komin út fyrir slitlag, en þá hafi B rekist utan í hægri hlið A.

Ökumaður B kvaðst ekki hafa orðið var við ferðir A fyrr en í þann mund sem árekstur varð. Hraði B hafi verið 70-80 km á klst., en jafnvel minni þar sem aflíðandi beygjur hafi verið á akstursleiðinni. Hann kvaðst ekki gera sér fyllilega grein fyrir því hvar B hafi nákvæmlega verið staðsett á akbrautinni þegar áreksturinn varð; allt hafi gerst mjög skyndilega.

Álit.

Ökumaður A kvað bifreið sína hafa verið komna að hluta út fyrir akbraut vinstra megin þegar árekstur varð. Ökumaður B vissi á hinn bóginn ekki af ferðum A á eftir sér og heldur ekki hvar B var staðsett á veginum þegar árekstur varð. Eins og hér stendur á verður að leggja frásögn ökumanns A til grundvallar um það hvar bifreiðirnar voru staðsettar á veginum þegar árekstur varð. Áreksturinn verður því aðallega rakinn til þess að ökumaður B sveigði bifreiðinni til vinstri þannig að hún hafi rekist í hlið A. Honum verður því gefin meginsök á árekstrinum. Fram hjá því verður ekki litið að ökumaður A var á leið fram úr B þegar áreksturinn varð. Af gögnum málsins verður ekki ráðið að hann hafi gefið hljóðmerki áður en hann hóf framúraksturinn né heldur þegar honum var ljóst að hætta stafaði af akstri B, en skv. 1. mgr. 31. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 bar honum að gefa hljóð- eða ljósmerki þegar slíkt var nauðsynlegt til að koma í veg fyrir eða afstýra hættu. Vegna þessa á ökumaður A einnig nokkra sök á því hvernig fór. Eftir atvikum þykir rétt að skipta sök þannig að ökumaður A beri 1/3 hluta sakar og ökumaður B 2/3 hluta sakar.

Niðurstaða.

Ökumaður A ber 1/3 hluta sakar og ökumaður B ber 2/3 hluta sakar.

Reykjavík, 16. júní 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.